

Évközi 16. vasárnap

Mk 6,30–34

„Nagy sokaságot látott...”

Jézus nyilvános működése idején sok esetben szembesült a tömeggel, amely nem mindig könnyen számbavehető és nem mindig egyforma természetű. Jézus is különbözőképpen viselkedik a tömeggel. A tömeg láttára Jézus fölment a hegyre (Mt 5,1), így kezdődik a Hegyi beszéd. De volt, amikor a tömeg miatt bárkába szállt (Mt 13,2), hogy így tanítsa a tömeget. Nyilvános működése idején Jézus számos esetben találkozik a tömeggel. A leglátványosabb találkozása, és feltehetően legtöbb emberrel találkozik, amikor bevonul Jeruzsálembe, ünneplik, „hossannáznak” (Mt 21,9). A vérfolyásos asszony meggyógyításakor, amikor a tömeg tolong körülötte, Jézus megéri azt, aki hittel érinti őt. Gyógyításai hírére mindig sokaság verődik össze, a helységtől, a falutól függően 30-40 vagy több ezer ember. De a tömeg ítéli el Jézust. Barabásnak szabaddulást, neki pedig halált kér (Mk 15,8).

Jézus nyilvános működése során sok esetben vonzza, mozgatja, vagy irányítja a tömegeket. Ennek ellenére, soha sem a tömeg miatt tesz valamit. Ő nem keresi a tömeg kegyét, igyekszik kerülni a szenzációéhes tömeget. Pontosan érzékeli a tömeg hangulatát, de ez a közakarat nem változtatja meg szándékát.

A lexikon meghatározása szerint a tömeg közös érzületű és szándékú emberek sokasága, akik rendszerint térben is együtt vannak. De az, hogy közös lelki sajtoságokat mutatnak, az sokkal fontosabb, mint a térbeli közelség. A tömeg szerepe politikailag mindinkább fontossá válik, mert szerepe egyre inkább növekszik. Ortega fedezte fel a tömegek lázadását, és biztosan nemcsak a francia forradalom óta, de a tömegek, vagy a tömegekkel alakították a politikát. A tömegízlést kívánják kielégíteni a tömegszórazottatás nagymesterei. A tömegtájékoztatók szinte mágikus hatalom lett, a tömegtermelés viszont kiszolgálja a közízlést. A tömeg pillanatnyi gondolkodásának, hangulatának megvizsgálásával foglalkoznak a közvélemény-kutatók. Valójában a tömeg mindig ugyanazt akarja: „panem et circenses”, azaz kenyeret és cirkuszt, enni, jól élni és szórakozni, de manapság ezt is sokféleképpen akarja.

Jézus azonban csak itt, ebben a szövegben szánja a tömeget. Megszánja, megesik rajta a szíve, mert ez a tömeg istenváró és csodaváró. Ez a tömeg kiéhezett a jó szóra. Ez a tömeg az Isten világának a megismerésére vágyik. Ezért következik be a kenyérszaporítás csodája.

A tömeg próbára teszi a nagy egyéniségeket. Egyeseket a tömeg csak bábnak tekint. Ritkán van, hogy a tömeg Istenváró és csodaváró. Ritkán történik meg, hogy a tömeg Istenre és csodára vár, vagy hogy az isteni tanítás vonzásában él. Mózes a hegyről lejövet második alkalommal már olyan tömeggel találkozott, amely várta az isteni parancsokat. A Vörös-tengeren átvonuló nép a bőrén érezte a félelmet és a szabadtás csodáját. A Dáviddal táncoló tömeg úgy érezte, az új szentély alapításával, Isten lakik közöttük Jeruzsálemben. A tömeg tud vonulni, de ha kell, tud zarándokolni, együtt imádkozni is.

Jézus ismeri a tömeg mozgását, örültségét, lelkesedését, haragját. Ezért mindig ügyel a tömegre, s ha szükséges, szembeszáll vele. Sokféle indulatot tud kiváltani a tömegből. De csak itt, ebben az esetben szánja meg. Egyszerűen azért, mert ez a tömeg Isten után kiált. Ez az Istenre vágyó tömeg még a közömböst is fölemeli.

A keresztény ember nem rejtőzik el a tömegeben, nem is szolgálja ki ízlését, nem retten meg nyomásától, hanem képes elé állni. Úgy gondolom, amikor valaki ezt megteszi, elég sok mindent elérül önmagáról, például hogyan befolyásolja egyéniségét a tömeg. Erős egyéniség és erős hit kell ahhoz, hogy ugyanaz maradjon az ha a tömeg lelkesedik érte, és akkor, ha haragszik rá. Fél szemünkkel talán az elfogadottságunkat mérjük le a kisebb és nagyobb tömegek reakcióján. Jézus azonban csak Istenre figyelt, a tömeget tudomásul vette, és csak akkor etette meg, amikor nemcsak földi kenyérré, hanem az örök élet kenyérére is vágyott.

A pásztor nélküli juhok imája

Jézusunk! Életünk valójában hiábavalóság. Noha sokan vagyunk, együtt, mégsem érezzük magunkat jól. Megpróbáljuk egymást szeretni, figyelni egymásra, de valahogy nem sikerül. Mindnyájan másfelé, a saját fejünk után szeretnénk menni, és végül nem jutunk sehová. Kérünk, légy pásztorunk! Kovácsolj bennünket közösséggé, adj irányt és célt az életünknek! Szeretnénk téged követni, bárhová is

*mész, mert tudjuk, hogy füves legelőkre és csöndes vizekre
vezetsz bennünket. Ha velünk vagy, nem félünk semmi baj-
tól, nálad biztonságban érezzük magunkat. Kérünk, segíts,
hogy egyikőnk se kóboroljon el a nyájból, és egymást segít-
ve, mindig bizalommal kövessünk téged, az egyedüli Jó
Pásztort! Amen.*